

завдяки моделі, приймає управлінське рішення, яке впливає на результати діяльності підприємства;

б) внесення змін та подальше використання моделі – менеджмент та працівники підприємства використовують розроблену модель у подальшій аналітичній та управлінській роботі, вносячи корективи у модель, її вихідні показники тощо [2].

Таким чином, управлінські рішення – є важливою частиною управлінського процесу, які залежать від джерел та інструментів аналізу. Одним із найбільш дієвих інструментів є економіко-математичні моделі, які, при правильній побудові та застосуванні, дозволяють імітувати економічні процеси, наслідки потенційних рішень та альтернатив розвитку у спрощеному вигляді.

Список використаних джерел

1. Юрчук Н.П. Використання економіко-математичних методів в управлінні інноваційним розвитком економічних систем. *Інвестиції: практика та досвід*. 2015. № 18. С. 28-32.

2. Лотоцький О., Ушкаленко І. Застосування економіко-математичного моделювання в управлінні капіталом підприємства. *Галицький економічний вісник*. 2016. № 2. С. 171–178.

Лівандовська О.А.

аспірант кафедри публічного управління та адміністрування і міжнародної економіки, Миколаївський національний аграрний університет,

Галунець Н.І.

старший викладач кафедри публічного управління та адміністрування і міжнародної економіки,

ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Високий ступінь невизначеності воєнного періоду робить актуальним питання вироблення стратегічного бачення соціальної політики на місцевому рівні. Зокрема, умови воєнного стану негативно вплинуть на економічну ситуацію на території громади. У зв'язку з цим, важливо розглядати можливості забезпечення соціальної підтримки для безробітних, внутрішньо переміщених осіб (ВПО), підтримки малих і середніх підприємств та інші заходи, спрямовані на підтримку розвитку економічного та соціального розвитку громади.

Соціальну політику можна визначити як сферу, що складається з рішень, прийнятих за участю багатьох осіб і сторін, яка вводиться в дію після того, як держава визначає її основу. Соціальна політика стосується того, як

суспільства в усьому світі задовольняють людські потреби у безпеці, освіті, роботі, здоров'ї та добробуті. Соціальна політика стосується того, як держави та суспільства реагують на глобальні виклики соціальних, демографічних та економічних змін, а також бідності, міграції та глобалізації [1].

В науковій літературі зазначається, що соціальна політика як політика держави, в першу чергу стосується будь-яких дій уряду, спрямованих на вирішення соціальних потреб, таких як питання зайнятості, освіти, охорони здоров'я, житла та засобів до існування. Звідси випливає, що основними об'єктами соціальної політики є сукупність суспільних відносин та процеси життєдіяльності людини, які прямо або опосередковано впливають на формування соціальної безпеки людини, задоволення нею власних соціальних потреб та інтересів, тощо.

Більшість людей незадоволені ситуацією в соціальній сфері. Підтримка влади, підтримка демократії і розвиток ринкової економіки багато в чому залежать від того, чи вдасться виробити соціальну стратегію, яка стане підходящою основою для консолідації всього суспільства. Це не передбачає популістських обіцянок, які дають різні політичні партії. Уряд має проводити відкриту та відповідальну соціальну політику [2].

Процес формування соціальної політики повинен бути насамперед конкретизованим та відповідним ситуації тут і зараз. Влада, на відміну від опозиції, не може говорити «за все добре». Метою є не складання вичерпного переліку нагальних проблем, а визначення ключових із них та визначення взаємопов'язаних підходів до їх вирішення. Водночас, формування соціальної політики територіальних громад повинно відповідати принципам і стандартам соціальної політики ЄС та передбачати покращення якості людського життя, протистояти демографічним змінам, посилювати рівень соціального захисту, сприяти скороченню бідності, посилювати соціальну єдність, допомагати подолати дискримінацію в усіх її формах та відповідати фінансовим можливостям держави.

В цілому соціальна політика територіальної громади є інструментом реалізації стратегії розвитку громади. Вона формує комплекс розпоряджень і правил, що дозволяють поєднати тактичні і стратегічні цілі розвитку [3]. Поряд з цим, надання соціальних послуг є одним із основних напрямків системи соціального захисту нарівні з виплатою грошової соціальної допомоги. Спектр цих послуг є досить широким — від послуг з догляду вдома, різноманітної допомоги з подолання тих чи інших складних життєвих обставин до комплексних медико-соціальних послуг, що передбачають проживання людини у спеціалізованій установі.

Формування соціальної політики територіальної громади передбачає застосування системи заходів з управління функціонуванням соціальної сфери, які гіпотетично спрямовані на стійкий соціальний розвиток громади в ході якого відбуваються істотні кількісні і якісні зміни в соціальній сфері або окремих її компонентах – соціальних відносинах, соціальних інститутах, соціально-групових і соціально-організаційних структурах тощо. Проте не

всякі зміни в соціальних явищах є їх розвитком, а лише такі, при яких одні соціальні явища переходять на вищі (за об'єктивними законами соціального прогресу) ступені свого стану (прогресивний соціальний розвиток регіону), або, навпаки, – на ступені нижчого рівня (регресивний соціальний розвиток регіону) [4].

Основою формування соціальної політики в умовах воєнного стану має бути її завдання, яке передбачає усунення соціальних елементів гальмування розвитку територіальної громади адаптуючись до умов війни. Водночас враховуючи, що в Україні проводяться військові дії, надання соціальних послуг повинно відбуватися екстрено (кризово) (за неможливості застосування загального порядку організації та надання соціальних послуг) для вразливих малозахищених та незахищених категорій населення.

Отже, варто зазначити, що важливо, щоб процес формування соціальної політики територіальних громад був чітким, прозорим та орієнтованим на реальні потреби населення в умовах воєнного стану. Саме тому соціальна політика територіальних громад повинна комплексно підходити до вирішення соціальних проблем та враховувати інтереси всіх громадян, і передусім тих, хто постраждав в результаті бойових дій.

Список використаних джерел

1. Стиценко О. Соціальна політика держави: завдання та принципи URL: <http://oldconf.neasmo.org.ua/node/1362>
2. Міністерство соціальної політики України: офіційна сторінка. «Модернізація системи соціальної підтримки населення України» URL: <https://www.msp.gov.ua/news/22011.html>
3. Грень Т.Я Особливості реалізації політики соціального захисту територій в умовах війни URL: https://www.pubadm.vernadskyjournals.in.ua/journals/2022/6_2022/13.pdf
4. Гергола С. В., Комар-Стаховська К. П. Стан соціального захисту та соціального забезпечення населення України в умовах війни URL: <http://surl.li/gxmcq>